

Phẩm 17: CHƯ THIÊN KHEN NGỢI

Bấy giờ, Bồ-tát Phổ Thủ bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Cúi xin Đức Như Lai hộ niệm pháp này, khiến vào đời năm trước về sau, kinh ấy sẽ được lưu truyền khắp thiên hạ ở cõi Diêm-phù-đề, khiến cho tất cả đều được mặc áo giáp công đức lớn, dùng ba phẩm để nghe pháp. Nếu thiện nam, thiện nữ nào khởi lên nhân duyên nơi ma, nhưng không theo lời sai khiến của ma thì người ấy không thể bị ma và quyến thuộc của chúng làm hại, vì có thể thọ trì kinh điển cốt yếu này nên không thoái chuyển đối với đạo quả Vô thượng Bồ-đề.

Đức Phật bảo Bồ-tát Phổ Thủ:

–Hãy khéo tư duy về kinh điển ấy, thì kinh đó sẽ được tồn tại lâu dài, lại được các hàng trời, rồng, quỷ thần, Càn-thát-bà ủng hộ. Lại có thần chú tên là Tuyển Trạch, ta sẽ giảng nói rõ về ý nghĩa của thần chú này. Nhờ thần chú ấy nên các Pháp sư, thiện nam, thiện nữ đều được chư Thiên, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Chiên-đà-la, Ma-hầu-la-già hộ trì. Nếu chư vị ấy đang đi trên đường, ở chỗ vắng, ở trong nhà, hoặc ở trong phòng mà kinh hành tư duy, hoặc ở trong chúng hội thuận theo nghĩa lý mà quan sát, thì các vị thần sẽ hộ trì làm tăng thêm biện tài, tùy theo phương tiện, uy lực và sự dũng mãnh mà ủng hộ, khiến chư vị vượt qua các nạn oán thù, trộm cướp... Nhờ vậy, chư vị ấy mới kinh hành tịch tĩnh, nằm ngời đều an ổn.

Này Bồ-tát Phổ Thủ! Thần chú ấy như vậy:

–Ưu đầu lê, đầu đầu lê, mặt tri, già tri, di ly thế ly thế, lệ di lệ hầu lâu, hầu lâu âm, hầu lưu y bát tri, vu bát tri, khuu khuu ly khứ la kỳ, a na đề, yết đề sơ vãng chí, ma ế lệ ma na di ma nhĩ, bảo hiền đề, tát phi lâu, cách phi sa yết đề, tân đầu lệ, nam mô Phật-đàn già lật đề, nam mô đàm nật kệ, nam mô tăng phi ế đa thiện bát phiến đà, tát phi ba phi, di đa la di phù đề thọ, tát già ni đà la, bát la ma na ba thế đa, lê di ba, thế đa a trí thiên đề, tát đà phù đà, ca la ha, nam mô Phật-đà tất thiên đề mạn đà bát.

Phật nói chú này xong, bảo Bồ-tát Phổ Thủ:

–Đây là văn tự của thần chú. Bồ-tát nào tu hành theo kinh điển ấy thì sẽ được an ổn và được hộ trì, không bị quấy nhiễu và loạn tâm, luôn thực hành thanh tịnh theo thứ lớp, luôn biết đủ, nằm ngời yên lặng, ưa thích tịch tĩnh, không thích ồn ào, thân tâm thanh tịnh, hành theo Từ bi, dùng pháp làm niềm vui, kinh ấy chân lý, không bị phá hoại, thường ở chỗ vắng lặng, siêng năng giảng nói pháp, luôn tư duy về ý nghĩa của đạo, bỏ hết ý niệm phi nghĩa, lấy sự yên ổn làm niềm vui, đem sự hiểu biết của mình giảng nói cho người khác, tu tập theo pháp môn từ đầu đến cuối, tâm bình đẳng đối với kẻ oán người thân, bỏ hết nhớ nghĩ, không tiếc thân mạng, quán xét hết thấy các nghiệp, hành hóa đầy đủ, thích giữ gìn giới cấm, siêng tu lực nhẫn nhục, không nói lời thô, dung mạo tươi vui, hiền hòa, thân sắc đẹp đẽ, luôn thưa hỏi, cung kính mọi người, trừ bỏ ganh ghét, ưa thích dịu dàng, ở nơi an ổn. Ông đã thành tựu hạnh nguyện này. Thiện nam và Pháp sư nào đọc tụng thần chú ấy thì đời hiện tại được mười Lợi. Những gì là mười?

1. Đạt được diệu lực nơi tâm không bao giờ quên mất.
2. Đạt được diệu lực của ý, hiểu rõ các ý niệm.
3. Đạt được năng lực thể nhập vào kinh điển, hiểu rõ tất cả.
4. Đạt được năng lực kiên cố, hành hóa trong sinh tử.
5. Đạt được năng lực của sự hổ thẹn, hộ trì tất cả mọi người.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

6. Đạt được năng lực hiểu biết rộng, đầy đủ trí tuệ.
7. Đạt được năng lực của pháp Đà-la-ni, thông suốt hết những điều được nghe.
8. Đạt được năng lực biện tài, được chư Phật ủng hộ.
9. Đạt được diệu lực của pháp sâu xa, đạt được năm thân thông.
10. Thành tựu diệu lực của pháp Nhẫn vô sinh, đầy đủ các thông tuệ.

Này Bồ-tát Phổ Thủ! Pháp sư nào an trú, đọc tụng, hành trì theo pháp ấy thì sẽ đạt được mười năng lực này.

Khi Đức Phật giảng nói về diệu lực của thân chú này, bốn vị Thiên vương vô cùng kính sợ, cùng với vô số trăm ngàn quyến thuộc, quỷ thần vây quanh, đi đến chỗ Đức Phật, cúi đầu đánh lễ nơi chân, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con cùng quyến thuộc sẽ vâng theo lời Phật dạy, ủng hộ, lưu truyền kinh ấy. Nếu thiện nam, thiện nữ hoặc Pháp sư nào có giảng nói, thực hành, thọ trì, đọc tụng pháp ấy thì chúng con cùng quyến thuộc sẽ đến nơi đó để hộ trì, khiến chư vị luôn được thanh tịnh. Nếu ở thành ấp, cõi nước, đô thị có người tại gia hoặc xuất gia nào tu hành theo kinh này thì chúng con cùng quyến thuộc sẽ đến cúng dường, phụng sự, khiến chư vị ấy đều được an ổn, không bị nguy hiểm, mọi sự dò xét đều không thể được. Nếu kinh điển này được lưu truyền đến đâu thì chúng con sẽ bảo vệ cách bốn mươi dặm, chúng Trời, Rồng, Thần, Cưu-bàn-trà... và hết thảy quyến thuộc của họ đều không thể làm hại.

Bấy giờ, Đại thiên vương Duy-lâu-lặc-xoa Hộ Oán nói bài kệ:

*Con và các quyến thuộc
Các con và thân tộc
Có thể đảm nhận được
Việc cúng dường kinh này.*

Khi ấy, Đại thiên vương Duy-lâu-bác (Vô Oán) nói bài kệ:

*Con là Pháp vương tử
Dùng pháp dạy cho người
Cúng dường các Phật tử
Tu hành theo tâm đạo.*

Đại thiên vương Đề-đâu-lại (Kiên Quận) nói bài kệ:

*Con sẽ luôn hộ trì
Khắp tất cả mười phương
Những ai trì kinh này
Phật Chánh giác đã nói.*

Đại thiên vương Duy-sa-mạn (Tức Ý) nói bài kệ:

*Nếu kiến lập tâm đạo
Cúng dường người tu học
Cúng dường cho chúng sinh
Không mong được báo đáp.*

Bấy giờ, thái tử Đế Nhan, con của Đại thiên vương Tức Ý, cầm lọng bảy báu che trên Đức Như Lai, rồi nói bài kệ:

*Nay con sẽ thọ trì
Kinh điển của Như Lai*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cũng vì người khác nói
Chí nguyện con như thế.
Thế Tôn biết tâm con
Hiếu hạnh nghiệp đời trước
Tâm con đã kiến lập
Cho đến khi thành Phật.
Dâng lọng lên Như Lai
Mong diện kiến tôn nhan
Nguyện con được giống như
Tướng Ngài - vô kiến danh.
Chiêm ngưỡng Bạc Chánh Giác
Thế Tôn rủ lòng thương
Mắt thanh tịnh quán xét
Mắt từ nhìn chúng sinh.
Thế Tôn thọ ký con
Có trí tuệ vượt bờ
Sau khi mạng chung rồi
Sẽ sinh trời Đâu-suất.
Từ Đâu-suất hạ sinh
Gặp Đức Phật Di-lặc
Trong khoảng hai vạn năm
Luôn cúng dường chư Phật.
Sau khi xuất gia rồi
Tu các hạnh thanh tịnh
Liên thấy khắp chư Phật
Trong tất cả Hiền kiếp.
Cúng dường hết thấy Phật
Siêng năng tu phạm hạnh
Trải sáu mươi ức kiếp
Sẽ thành Bạc Chánh Giác.
Tôn hiệu là Bảo Cái
Cõi Phật tên Trang Nghiêm
Toàn là chúng Bồ-tát
Luôn luôn giảng diệu pháp.
Thọ mạng trọn một kiếp
Sau khi Phật diệt độ
Chánh pháp trụ nửa kiếp
Vì thương tưởng chúng sinh.*

Bấy giờ, Thích Đề-hoàn Nhân cùng với vô số trăm ngàn chư Thiên quyền thuộc vây quanh, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Con sẽ ủng hộ vị Pháp sư này. Những ai thọ trì kinh điển này thì con sẽ cúng dường, phụng sự thuận theo ý của vị ấy. Những ai đọc tụng, giảng nói kinh này thì con sẽ đến để thưa hỏi, lãnh thọ giáo pháp và giúp cho Pháp sư có uy lực mạnh mẽ, biện tài theo thứ lớp, giảng nói trôi chảy, không có các chướng ngại và không hề quên sót.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, thái tử Địch Hoặc, con của Thiên vương Thích Đề-hoàn Nhân, cầm chuỗi ngọc bảy báu đến cúng dường Đức Như Lai và nói kệ:

*Thế Tôn! Con thấy rõ
Sự hành hóa của Ngài
Con cũng sẽ tu theo
Chí nguyện cầu tuệ Phật.
Hành hóa ở đời trước
Bố thí không mong cầu
Con sẽ học hạnh này
Bố thí mọi sở hữu.
Cũng thọ trì kinh ấy
Từ nơi đấng Pháp vương
Giảng thuyết khắp tất cả
Để báo ân Đạo sư.
Những ai muốn giải thoát
Cùng tu theo kinh này
Con sẽ dâng thực phẩm
Vì hộ trì Phật đạo.
Hàng Thanh văn không thể
Hộ trì kinh pháp này
Con sẽ hộ chánh pháp
Lưu truyền ở đời sau.
Thế Tôn an ủi con
Đoạn nghi của chư Thiên
Còn khoảng bao lâu nữa
Con được thành Chánh giác?
Phật đạt các thông tuệ
Liên thọ ký cho con:
Sau sẽ được thành Phật
Giống Như Lai hiện nay.
Hành hóa ức ngàn kiếp
Hoặc hơn trăm ức kiếp
Làm ánh sáng cho đời
Hiệu là Tuệ Thành Tự.*

Bấy giờ, trời Phạm Nhân bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Con sẽ xả thiên đình, đi đến nơi những thiện nam, thiện nữ nào có thể thuyết pháp để lắng nghe. Những ai giảng nói kinh này thì đều thu phụ được chư Thiên như Đế Thích, Phạm thiên..., con sẽ xin cúng dường phụng sự. Thiện nam này sẽ được chư Thiên và loài người cùng quy kính, cúng dường. Khi ấy, trời Phạm Nhân nói bài kệ:

*Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Cùng nam, nữ cư sĩ
Nếu thọ trì kinh này
Tất sẽ cứu giúp đời.
Người tu theo kinh này*

*Hoặc khen ngợi, tôn kính
Con sẽ vì người ấy
Giảng nói về kinh này.
Trải tòa hoa cao vút
Lên đến trời Phạm thiên
Ngồi ở trên tòa ấy
Giảng kinh pháp cho họ.
Người nào giảng nói kinh
Nên khen ngợi: Lành thay!
Nếu người ở đời sau
Thọ trì kinh điển ấy.
Giả sử ức cõi nước
Chìm nhập trong biển lửa
Cũng nên đến chỗ ấy
Cầu xin nghe kinh này.
Chứa báu như Tu-di
Để cúng dường vị ấy
Mong được nghe kinh này
Nghiêm tịnh ngàn cõi Phật.*

M

Phẩm 18: CHÚC LỤY

Bấy giờ, Đức Thế Tôn phát ra ánh sáng nơi đỉnh đầu, thị hiện thần thông khiến ma Ba-tuần cùng các binh chúng đều đến chỗ Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con và quyến thuộc ở trước Đức Như Lai xin phát nguyện: “Bất cứ chỗ nào có lưu truyền kinh này, hoặc có Pháp sư nào giảng nói kinh điển này ở pháp hội, chúng con sẽ phát nguyện bảo hộ, khiến chư vị giảng nói luôn thông suốt, không gặp phải nguy hiểm, bị hại”.

Khi ấy, Đức Thế Tôn phóng ra ánh sáng vàng ròng chiếu khắp cõi Phật, rồi bảo Bồ-tát Phổ Thủ:

–Như Lai sẽ kiến lập và hộ trì cho người giảng nói kinh pháp này, nhằm khiến chánh pháp được lưu truyền khắp thiên hạ nơi cõi Diêm-phù-đề, không bị hủy diệt.

Lúc này, chư vị trong chúng hội dùng tất cả loại hoa, tất cả hương thơm tung rải lên chỗ Đức Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Xin Đức Thế Tôn khiến cho kinh này được trụ lâu ở cõi Diêm-phù-đề và được giảng thuyết, lưu truyền khắp nơi.

Khi ấy, Đức Thế Tôn bảo Tôn giả A-nan:

–Tôn giả nên thọ trì kinh này.

Tôn giả A-nan đáp:

–Bạch Thế Tôn! Con xin thọ trì.

Đức Phật dạy:

–Này A-nan! Kinh này được lưu truyền lên đến cõi trời. Ông nên thọ trì, rồi giảng nói rõ ràng cho chúng hội.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu thọ trì, đọc tụng và giảng nói kinh này cho người khác thì

phước đức đạt được như thế nào?

Đức Phật dạy:

–Giả sử dùng bảy báu đầy khắp hư không để bố thí, so với việc dùng văn chương, câu cú đã giảng nói ở trong kinh này để cúng dường Như Lai Chí Chân và hết thảy Thánh chúng, thì phước đức của phần sau nhiều hơn. Nếu lại có người thọ trì kinh điển này, biên chép trên thẻ tre, trên lụa để cúng dường thì hiện tại, người ấy được mười kho tàng công đức. Những gì là mười?

1. Thấy được tạng Phật vì đạt được Thiên nhãn.
2. Nghe được tạng pháp vì đạt được Thiên nhĩ.
3. Gặp được tạng Thánh chúng vì không hề thoái chuyển.
4. Được tạng báu vô tận của Bồ-tát và Hiền thánh vì có được bàn tay báu.
5. Được tạng sắc tượng vì đầy đủ tướng tốt.
6. Được tạng quyến thuộc vì quyến thuộc không thể tan lìa.
7. Được tạng chưa từng nghe vì được các pháp Đà-la-ni, có tạng nhớ nghĩ vì đạt được biện tài.
8. Được tạng không sợ hãi vì thấu tóm hết các luận thuyết ngoại đạo.
9. Có tạng công đức vì cứu giúp chúng sinh.
10. Đạt tạng trí tuệ bậc Thánh vì thấu tỏ được tất cả pháp của chư Phật.

Khi Đức Phật thuyết giảng kinh này, có bảy mươi hai ức chư Thiên đạt được pháp nhãn, vô lượng chúng sinh phát tâm Bồ-đề, vô số chúng sinh dứt sạch mọi thứ lậu hoặc, được giải thoát.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Kinh này tên gọi là gì và thọ trì như thế nào?

Đức Phật dạy:

–Kinh này tên là Đẳng Ngự Chư Pháp, nên theo đó mà thọ trì. Lại gọi là Trang Nghiêm Phật Pháp, lại gọi là Trì Tâm Phạm Thiên Sở Vấn, Phổ Thủ Sở Sướng, nên theo đó mà phụng trì.

Khi Đức Phật giảng nói như vậy, Bồ-tát Phổ Thủ, Phạm thiên Trì Tâm, Bồ-tát Phổ Hạnh, Hiền giả Đại Ca-diếp, Hiền giả A-nan, chư Thiên, loài người, A-tu-la... nghe lời Phật dạy đều vô cùng hoan hỷ.

